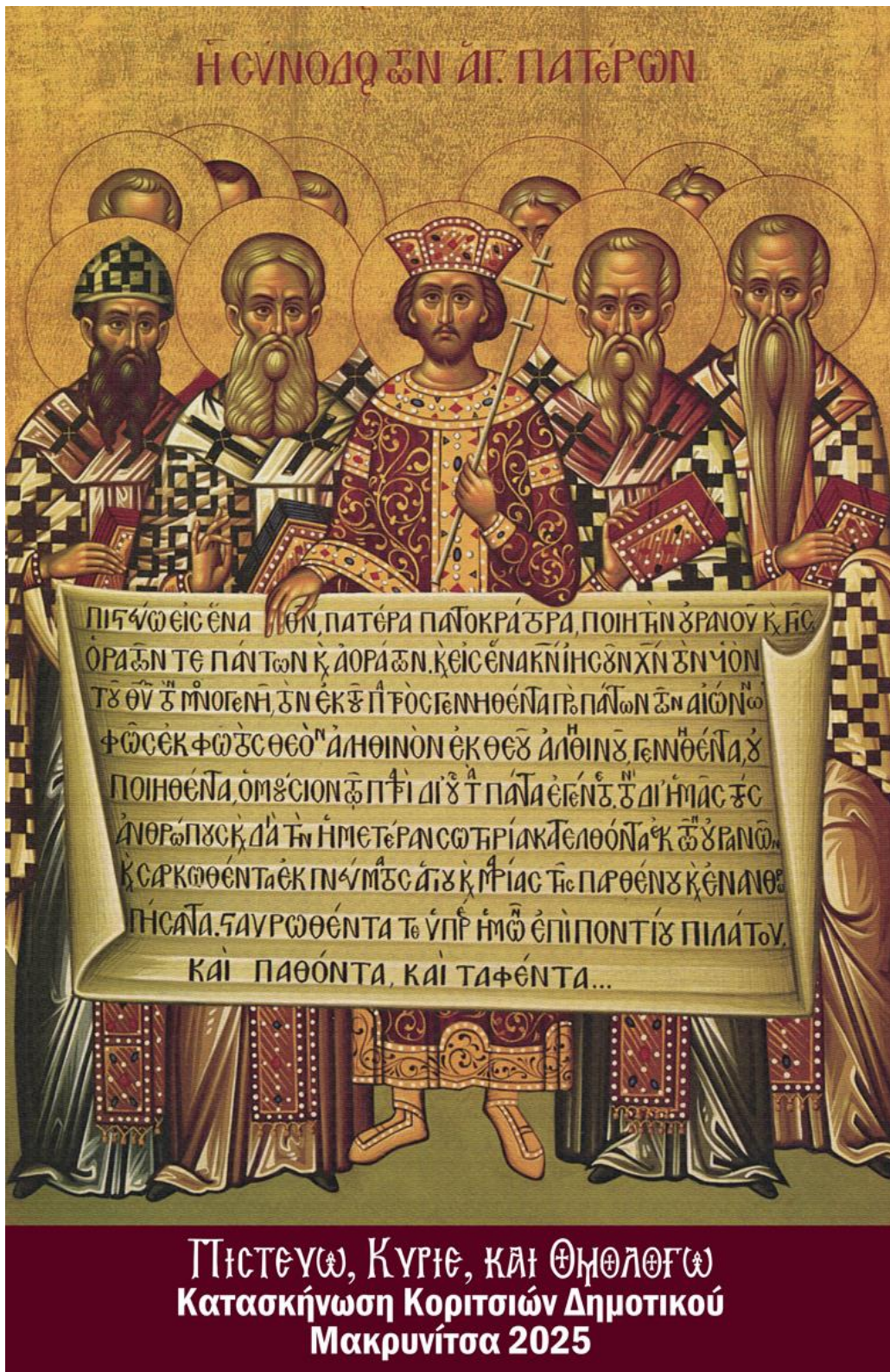


Ιερά Μητρόπολις Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως
Ευλογημένο Καταφύγιο Άξιον Εστί



Κατασκήνωση Κοριτσιών Δημοτικού – Α΄ Περίοδος

Μακρυνίτσα 2025

Ύμνος της ομάδας «Όσιος Ιάκωβος Νισιβηνός»

Όλα γίναν φωτισμένα
τέλειωσε η Σύνοδος ευλογημένα
κι οι Πατέρες, ενωμένοι
γύρισαν στα μέρη τους, στην Οικουμένη!

Τώρα είναι, που αρχίζει
να γλυκοχαράζει η μέρα, να φωτίζει
κάθε τόπος, ένα κάστρο
κι ο Σταυρός στην κορυφή του, φέγγει άστρο!

Να' τοι κι εχθροί, που βέλη πετούν
θέλουν τη Νίσιβη, πολιορκούν
τζάμπα θυμός, γιατί φρουρός
στέκει ο Ιάκωβος, σαν Άγγελος

Κάθε τόπος, ένα κάστρο
κι ο Σταυρός στην κορυφή του, φέγγει άστρο!

Τα σπαθιά τους, γυαλισμένα
και απέναντι τους χέρια υψωμένα
απ' τους Πέρσες, εκστρατεία
δίχως να' χουν Στρατηγό την Παναγία!

Έτσι είναι η αλήθεια
οποίος Της ζητάει, με προσευχή βοήθεια
δεν γυρεύει άλλο πράγμα
έχει ξαναγίνει και για' μας το θαύμα!

Να' τοι κι οι εχθροί....

Έτσι είναι η αλήθεια
οποίος Της ζητάει, με προσευχή βοήθεια

Να' τοι κι οι εχθροί

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Μητροφάνης Κωνσταντινουπόλεως»

Στο Βόσπορο καράβια, σαν τι να κουβαλάνε!
Μήπως τις πορφύρες μήπως και χρυσό;

Έρθαν, με τα κοφίνια και τους άρτους
απ' το θαύμα του Χριστού μας
στον πεινασμένο Του λαό!

Μαζί τους στέκεται γυρτός
Επίσκοπος της Πόλης, Μητροφάνης
να θέλεις, τέτοιο ύψος δε το φτάνεις
πως εμπνέει σεβασμό!

Γι' αυτό τον ήθελαν κοντά
στη Σύνοδο, που ξέραν τι σημαίνει
η Χάρη του Χριστού μας να μιλάει σιωπηλά...

Με τα λευκά του γένια και μάτια φωτισμένα
έβαλε θεμέλιο στην Αγιά Σοφιά!

Είναι, δοκιμασμένη απ' τους αιώνες
μα κι ο Θεός που την “ορίζει”
την προστατεύει από ψηλά...

Μαζί της...
Γι' αυτό τον...

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Μακάριος Ιεροσολύμων»

Στο Σταυρό είν' η Αλήθεια
Είν' λευτεριά
Του θανάτου σπάει τα δίχτυα
τη φθορά νικά.

Τότε μόνον αληθείεις
κι είσαι του Χριστού
τον δικό σου σαν αντέχεις
πόνο του Σταυρού!

Να 'σαι του Σταυρού! (x2)

Τ' Ουρανού η χαρά
θα χαρίζεται
στη ζωή σταυρικά, δυνατά
Σ' όποιον δίνεται.
Τ' Ουρανού η χαρά,
η Ανάσταση
έχει πριν Γολγοθά και σκληρή
είν' ανάβαση!

Τ' Ουρανού η χαρά! (x2)

Σαν Μακάριος να βαδίζεις
μες στα σκοτεινά
πάντοτε στην Ιστορίας
τη σωστή μεριά.

Ιερουσαλήμ και Νίκαια
Νοητή η γραμμή
που συνδέει στην Αλήθεια
Δόγμα και Ζωή!

Δόγμα και Ζωή! (x2)

Τ' Ουρανού η χαρά (x2)

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Νικόλαος Μύρων»

Σαν τους Μαθητές για την Κοίμηση
της Μητέρας μας πήραν την είδηση...
να συναντηθούν, πριν οι «λύκοι» μπουν
μέσα στο «μαντρί» και οι ψυχές χαθούν!

Ο καθένας τους, σαν «αστερισμός»
και όλοι τους μαζί πλημμύρα από φως
τους Αγίους μας δεν τους προσέχουμε
μα, για χάρη, τους την πίστη έχουμε!

Για μια καινούργια γιορτή, σαν άλλη Πεντηκοστή
νίκη του φωτός, μ' όλα τ' αστέρια του κόσμου!
Ήταν φυλακισμένοι και αλυσοδεμένοι
αλλά, τους νοιάζει χαρά να 'ρθει στην Οικουμένη!

Κι ο Σπυρίδωνας κι ο Αλέξανδρος
κι ο Νικόλαος μεσ' απ' το πέλαγος
τη φουρτούνα ζει για την Εκκλησιά
κι όλοι τους μαζί θα βγούνε στη στεριά!

Ο καθένας τους...

Για μια καινούργια γιορτή...

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Όσιος Κορδούης»

Για το Θεό όποιος διψάει
αυτό που έχει το κρατάει
για ό,τι πιστεύει πολεμάει.
της Αλήθειας στρατιώτης!

Απαρηγόρητοι οι καιροί
τ' Ορθό το Δόγμα είναι Ζωή
σαν Ζωή να το βιώνεις!

Φως απ' το Φως
έναν Χριστό ομολογούμε
και στων Πατέρων τ' άγια βήματα κρατούμε.
Κρατούμε πάντα μες στη Μια Εκκλησία
την πίστη μας που είναι ακριβή περιουσία!

Φως απ' το Φως
έναν Χριστό ομολογούμε
και στων Πατέρων τ' άγια βήματα κρατούμε.
Κρατούμε πάντα μες στη Μια Εκκλησία
την πίστη μας που είναι η Ορθοδοξία !

Από την Κόρδοβα ο Χριστός
ήταν για Σένα η Οδός
μοναδικός προορισμός.
και Οδός μα και πυξίδα!

Ο ομοούσιος τω Πατρί
της Νίκαιας Νίκη η πιο λαμπρή!
στα σκοτάδια η Ελπίδα!

Φως απ' το Φως...

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Αχίλλειος Λαρίσης»

Πόση αρχοντιά!
Όλα τα "βαριά"
δες, συνοδικά
ζυγίζονται σωστά
στην Εκκλησία!
Πόση αρχοντιά - αρχοντιά μονάχα
έτσι από παλιά!

Κάποτε στη Νίκαια
όταν πήγε να "γλιστρήσει" η Αλήθεια
κράτησαν το βάρος
Τριακόσιοι Δέκα Οκτώ με θάρρος
κι έτσι η Οικουμένη
στο "Πιστεύω" πάλι ενωμένη
πάντα αυτό να ομολογεί!

Τόσο δυνατή
είναι η προσευχή!
Νίκαια, δες καλά
ο Αχίλλειος πώς κυλά
λάδι απ'την πέτρα!
Πίστη αληθινή, έτσι η Ορθοδοξία
μένει ζωντανή!

Κάποτε στη Νίκαια...

Θέλει ψυχή
κι Ορθόδοξη αρχή
η Πίστη η αληθινή!
Δεκαεπτά αιώνες για σφραγίδα!
Κι αν τώρα μπορώ
να λέω "ομολογώ"
το οφείλω σε μια Σύνοδο στη Νίκαια!

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Παφνούτιος Ομολογητής»

Χίλια βήματα στην άμμο
της Αιγύπτου η ερημιά
και όμως απ' αυτή την ξέρα
έβγαλε ο Θεός παιδιά...

...μαθημένα στην αγρύπνια
στη νηστεία την πολλή
με αλήθεια πώς χόρτασαν
και την «πεινασμένη» γη!

Κι ένας πάμφωτος Πατέρας
που αγαπούσε τη σιωπή
έχει υψώσει την φωνή του
η αλήθεια να ακουστεί

Τριακόσια «Κύριε ελέησον»
και ποτάμια σταματούν
τόσα χέρια ενωμένα
νίκη «Νίκαια» ζητούν!

Το τριμμένο του το ράσο
ο Παφνούτιος φορεί
δεν τον νοιάζει πώς στο μέσο
της Συνόδου θα σταθεί...

... τον καλό στρατιώτη πάντα
η ανάγκη όταν καλεί
παίρνει, μόνο, τ' «άρματά του
και στη μάχη προχωρεί!»

Κι ένας πάμφωτος Πατέρας...!

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Αθανάσιος ο Μέγας»

Μέγας είναι αυτός που τολμά
εκεί που η αλήθεια "μπάζει νερά"
να την "στεγνώνει" ρίχνοντας Φώς
κι ας ξέρει αυτό κοστίζει σαφώς!
Το Δόγμα κρατάει σαν Στύλος γερός
Ορθόδοξη Πίστη, Τριάδα ο Θεός!

Άγιε Αθανάσιε, καλέ μας παππού
πες μας πώς
να φυλά το "Πιστεύω" ο λαός
σαν Ανάστασης Φως!

Δεκαεπτά μετράς
τους αιώνες που η πίστη πιο Ορθόδοξα ανθεί!
Πώς ταπεινά σαν σποριάς
την Αλήθεια σκορπάς στους αγρούς της καρδιάς
κι αν τυχόν "γρατζουνιές" η Εκκλησία θα βρει
το "Πιστεύω" γιατρείά και έτσι Ορθόδοξα ζεί!

Τριακόσιοι δεκαοκτώ
τότε στη Νίκαια μαζί εν χορώ
δώσαν στην πίστη νέα πνοή
έτσι Αθανάσιε από τότε και εσύ
το Δόγμα κρατάς σαν Στύλος γερός
Ορθόδοξη Πίστη, Τριάδα ο Θεός!

Άγιε Αθανάσιε, καλέ μας παππού...

Δεκαεπτά μετράς...

Στα δυτικά
τί κόσμημα η δικιά σου Εκκλησία
πρέσβευε
για όλους μας, παιδιά σου
αυτή η Ενορία
του Ευόσμου παππού!

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Αλέξανδρος Κωνσταντινουπόλεως»

Σαν τον ήλιο η Αλήθεια
όταν πας να τη γνωρίσεις
θέλεις τη σωστή "βοήθεια"!
Σαν τον ήλιο για όλους λάμπει
μα αν στα σύννεφα "κρυμμένος"
η ομορφιά της δεν σε φτάνει!

Πάντα η Εκκλησία
μένει στην ουσία
Δόγμα της η Αλήθεια η Τριαδική!
Κι αν κάτι "γλυστρήσει"
για να το κρατήσει
στήριγμα η φύση η Συνοδική!

Σαν τον ήλιο η Αλήθεια ...

Συνοδικά σημαίνει
όλοι συγκεντρωμένοι
με τ' Άγιο Πνεύμα να σφραγίζει το σωστό!
Όπως η αρχή στη Νίκαια
που σώθηκε η Αλήθεια
με το Πιστεύω, το Ορθόδοξο το Φως!

Σαν τον ήλιο η Αλήθεια ...

Πήγε εκεί στην Νίκαια
σαν καλή βοήθεια
πάντα στην Αλήθεια κι ο Αλέξανδρος!
Κι έτσι η Ορθοδοξία
έγραψε ιστορία
ο αγώνας όλων τους αξέχαστος!

Σαν τον ήλιο η Αλήθεια...

Συνοδικά σημαίνει...

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Σπυρίδων Τριμιθούντος»

Όταν χάσει δρόμο η πίστη
του Θεού η ματιά θα σκύψει
να βρει ανθρώπους που μπορούνε
τα "βαριά" απλά να πούνε!

Κύριε, η πίστη όταν στρεβλώνει
στέλνε μας Σπυρίδωνες να ισιώνει!

Απ' την Κύπρο ως τη Νίκαια
ίδια είναι η αλήθεια
Ο Θεός μας έτσι πάντα
μια αχώριστη Τριάδα!

Κύριε, η πίστη όταν στρεβλώνει
στέλνε μας Σπυρίδωνες να ισιώνει!

Το Πιστεύω όποιος σπιλώνει
ο Σπυρίδων τον διορθώνει
παίρνει πάλι κεραμίδι
την Αλήθεια να διαδίδει!

Κύριε, η πίστη όταν στρεβλώνει
στέλνε μας Σπυρίδωνες να ισιώνει!

Ύμνος της ομάδας των Στελεχών: «Άγιος Κωνσταντίνος»

Πώς βασιλεύεις σας νυχτώσει
έτσι σαν λένε τρυφερά
που 'ναι κάθε παιδάκι «ήλιος»
και θρόνο έχει στην καρδιά!

Κι αν το νομίζεις για παιχνίδι
το να 'ναι κάποιος βασιλιάς
πάρε χαρτί, πάρε μολύβι
και γράψε για να μην ξεχνάς...

Στην Πόλη στην Αγιά Σοφία
τον λέγαν Μέγα και τρανό
γιατί πολέμησε με όπλο
του Χριστού μας τον Σταυρό!

Του Κωνσταντίνου του Μεγάλου
του πρέπει θρόνος με χρυσό
γιατί θα κάθιζ' εκεί πάνω
την Παναγιά και τον Χριστό...

... γι' αυτό με δάκρυα προσκυνάει
απ' τους Πατέρες τους πολλούς
τις μαχαριές που αποκτήσαν
στην πίστης μας τους διωγμούς!

Κατασκήνωση φωλιά

Νιώθω γι' άλλη μια φορά
τόση απέραντη χαρά
κι η καρδιά μου ευτυχισμένη
δεν χορταίνει να το λέει.

Κατασκήνωση φωλιά
για του Θεού τη φαμελιά!
Θεέ μου, να 'μαστε μαζί
στον ουρανό όπως και στη Γη.

Πρώτα χρόνια στο Χριστό,
χαρά γεμάτα και παλμό,
το αιώνιο αγγίζω
και τη νιότη μου ασφαλίζω!

Κατασκήνωση φωλιά...

Κι αν τα λόγια δεν το εκφράζουν,
Οι καρδιές μας το φωνάζουν:
«Είναι τέλεια η ζωή
Όταν είμαστε μαζί!»

Κατασκήνωση φωλιά...

Γαλιλαία

Όμορφη μέρα θα χαράξει σε λιγάκι,
Κοίτα που σίμωσε στη λίμνη το φεγγάρι!
Άιντε, παιδιά! Τα δίχτυα μες τη βάρκα.
Κάποιος να ρίξει στη στεριά το παλαμάρι.

Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
Ποιος είν' Εκείνος που προσμένει στη στεριά,
Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
που 'χει τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά;

Τώρα τη βάρκα τους την ξέχασαν για πάντα.
Κανείς δεν ξέρει πως γινήκαν αποστόλοι.
Γράψαν ατέλειωτη ανθρώπινη ιστορία...
κι ήτανε δώδεκα ψαράδες όλοι κι όλοι!

Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
Ξέρεις ποιος ήτανε Εκείνος στη στεριά,
Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
που 'χε τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά;

Αν η λαχτάρα σου σ' οδήγησε 'δώ πέρα ,
ψάξε καλύτερα σ' αυτά που έχεις γνωρίσει.
Ίσως, εκεί, προς τη μεριά της Γαλιλαίας,
κάποιος Θεός θέλει πολύ να σου μιλήσει.

Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
Αναστημένος σε προσμένει στη στεριά
Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
κι έχει τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά.

Γενικός Ύμνος των 30 χρόνων της Κατασκήνωσης

Ήτανε μια στιγμή
τόσα καλοκαίρια, μια ζωή.
Ήμασταν μικρά παιδιά
Ήταν μόλις χθες.

Είμαστε μεγάλοι πια
μα οι στιγμές που ζήσαμε κρατάν
είναι η πατρίδα μας
πατρίδα της ψυχής.

Χρόνια της καρδιάς
Τα σημάδια του Θεού βαστάς.
Χρόνια της καρδιάς
Θα 'σαι νέος όσο θ' αγαπάς
όσο θα τα ζεις
ξανά απ' την αρχή!

Πες απόψε μιαν ευχή
μιαν υπόσχεση, μια προσευχή
να γυρνάμε πάντα εδώ
πάντα στο Χριστό.

Στο Χριστό απ' την αρχή
να μας δένει πάντα η στιγμή
που τη μοιραστήκαμε
τριάντα της καρδιάς.

Γενικός Ύμνος των 40 χρόνων της Κατασκήνωσης

Είναι χρόνια που κρατάν τα καλοκαίρια,
και στιγμές μετράμε αγκαλιά με τα αστέρια.
Χαρές που λαχανιάσαμε, τραγούδια απ' τα παλιά,
μικροί που μεγαλώσανε μα μείναν παιδιά!

Είναι τόσες οι αναμνήσεις μια ζωή!
Σαν κομμάτια παζλ χρωματίζουν τη ζωή,
όλα όσα τολμήσαμε, απλά κι αγαπημένα.
Όσα κάνει ο Χριστός για σένα και για μένα.

Άξιον εστί να μπορώ να συνεχίζω.
Όλα Χριστός μες στο Φως να Τον γνωρίζω!
Σαράντα εδώ: Καταφύγιο ευλογημένο!
Χρόνια πολλά καλοκαίρια περιμένω!

Μια ανάσα Αη Λαυρέντη και πλατάνι.
Όνειρα και προσευχές μυρίζει το λιβάνι.
Αυτά που ψιθυρίσαμε στου ουρανού τ'αυτί.
Εκεί που ο Θεός γλυκά ακουμπούσε στη γη.

Μία γεύση Μακρυνίτσα να κρατώ
Ό,τι αγαπήσαμε θα ζει για πάντα εδώ!
Εδώ που φίλοι γίναμε, που γίναμε όλοι ένα!
Σαράντα Κατασκήνωση, Σαράντα ευλογημένα!!!

Άξιον εστί....

Γενικός Ύμνος των 50 χρόνων

Ιεράς Μητροπόλεως Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως

Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!
Ανθρώπους βγάζει και ζωή χαρίζει.
Χωριά και πόλεις μ' εκκλησιές
Σπίτια με όνειρα κι αυλές
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση
Στον λίθο που δεν έκαμε του
χτίστη
Βρήκε ο Θεός τα υλικά,
για να νικήσει η ομορφιά
Στης Σαλονίκης κάπου εδώ την
Δύση!

*Πενήντα χρόνια σκάβει δρόμους
στις καρδιές
Βρίσκει τους τρόπους και αλλάζει
τις ζωές
Στην Πόλη αυτή τη θαυμαστή
Στην εσπερία Αγία Γη
Βρίσκει τους τρόπους και αλλάζει
τις ζωές!*

Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Κι απ' τους καρπούς το δέντρο το
γνωρίζει
Οι γειτονιές 'γιναν φωλιές
Χωρούν ελπίδες και χαρές
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την Δύση
Στο Κορδελιό, Χορτιάτη,
Ξηροκρήνη
Σταυρούπολη, Επτάλοφος
Και Μενεμένη κι Εύοσμος
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Πενήντα χρόνια...

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση!
Στα Διαβατά, στην Σίνδο, στην
Πολίχνη!
Συκιές και, Πεύκα κι Εξοχή,
Νεάπολη και Διαλογή
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!
Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση!

